

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת פקודי תשפ"ה תהא שנת פתיחת ההיכל ["ופתאום יבוא אל היכלו"].

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ 1600 משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

בפסוק שהוא 5785 מתחילת התורה

כתוב: "חַמַּת תַּנִּינִם יֵינָם" אוֹתִיּוֹת תַּנִּינִם

י"ם חַתִּי"ם תִּימָן

שמעתי מהרה"ג ר' ד. א. שליט"א שפוטין נרמז בפסוק שהוא הפסוק 5785 מתחילת התורה: (דברים לב, ג) "חַמַּת תַּנִּינִם יֵינָם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֶכְזֹר", והמשך הפסוק מדבר על הקץ: "הֲלֹא הוּא כָמֹס עֲמָדֵי חֲתוּם בְּאוֹצְרוֹתַי", וכן הר"ת של "רֹאשׁ פְּתָנִים אֶכְזֹר" בגימטריא רוסיה, והס"ת של "וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֶכְזֹר" בגימטריא פתינ. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שהכתוב "חַמַּת תַּנִּינִם יֵינָם" וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֶכְזֹר אוֹתִיּוֹת תַּנִּינִם י"ם חַתִּי"ם תִּימָן. רמז על הנחשים ששורצים שם, וכן תימָן נרמזת ב"פְּתָנִים".

מצינו בזהר (פנחס רמט): שְׁמֵבָאָר בְּאַרְיכוֹת אֶת עֲנֵן הַלֶּדָה בְּב' שָׁנִים, וּמִשְׁמַע שֵׁם בְּכֶמֶה מְקוֹמוֹת שֶׁעֵקֶר נִקְדַּת הַלֶּדָה שֶׁל ב' מְשִׁיחִין הֵיא בִּי"ד בְּנִיסָן. וְשִׁמְעָתִי מֵהֶרָה"ג ר' ג. פ. שליט"א שֶׁהֵיִם הָאֵדָם מְסַמֵּל בְּצוּרָתוֹ אֶת מְקוֹר הָאֵשׁ שֶׁמִּסְתֵּים בְּשִׁתִּי

חצוצרות מקום יציאת הולד, לכן השתלשל שמו **הים האדום** רמז למקור הדם שנקמז במקום הזה. ולכן השתלשל ארץ **תימן** בתחלת המפרץ של הים האדום במקום הרחם לרמז על בחינת אמה שנקמזת במספר שמונה שנקרא **תמניא** שקשורה עם המקום הזה. וכן **החיתים** בתימן מרמזים על האות ח"ת סוד המספר שמונה שמסמל את האמה סוד הרחם. וכן העיר **צנעא** מרמז על מקום **הצניעות** שמסמל המקום הזה. וכן השתלשל שם ארץ **גיבוטי** בגימטריא ולד או **חבל** שמרמז על **חבלי לידה**. וכן מובא בספר 'תקונים חדשים' לרמח"ל (תיקונא תליסר) **בבי מקדשא הוו תרין חצוצרות לקבל תרין בתים. שופר בגוייהו דא צדיק. ורואים ששתי החצוצרות הן כנגד אמה ומלכות בסוד נוקבא, והשופר מסמל את הצדיק יסוד בבחינת זכר.**

לכן משתלשל מלחמה נגד ישראל מהמקום הזה דוקא מיום שמחת תורה תשפ"ד, כפי שבארנו שסוד המלחמה שהתחילה ביום שמחת תורה היתה בסוד **הנחש שהכיש את רחם האילה**, ושם הנקדה של תחלת הרחם מקום הכשת הנחש, לכן זה משפיע דוקא עליהם. וכן העיר **אילת** שנמצאת בקצה השני של תעלת הלידה שנגדה הם נלחמים מרמזת על **האילה**

שהיא סמל לשכינה שהנחש מכיש אותה ברחמה להוליד משיח. וכן השתלשל סמוך לעיר **אילת** נחל שחוצה את הרי אילת ושמו **נחל רחם**, רמז על **רחם האילה** שקשור עם המקום הזה. גם השתלשל בסמוך ל**נחל רחם** האזור של **בקעת תמנע**, שבמרכזו הר תמנע שגבהו 453 מטרים כמנן **מלך המשיח**, ויש שם שני נחלים ששמן נחל תמנע ו**נחל נחשתו**, וכידוע **נחשת** היא משרש **נחש** בגימטריא **משיח**. צבע הסלעים שם הוא **אדם** רמז לשרש **אדם** בקדשה ובקלפה **אדמוני** כנגד **אדמוני** ההמשך של **הים האדם**, וכן השתלשלו במקום עמודי אבן ענקיים שמכנים **עמודי שלמה**, משום שמצאו במקום מכרות **נחשת** מזמן **שלמה המלך**. וכן בארנו שתמנע אם עמלק היא הקלפה שמלבישה על שרש המשיח, היא היתה תאבה לדבק בזרעו של אברהם לינוק ממנו. ולכן הולידה **תמנע** את עמלק **מאביה**, דומה ל**בנות לוט** שהולידו **מאביהן** את שרש מלכות בית דוד, אותו מעשה ממש בבחינת זה לעמת זה, וכן בשני המעשים מערב ענין ה**זנות**, וכן יהודה הוציא את הנשמות של משיח **בתמנה**. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שאותיות ה**י"ם האדום** נרמזות באות רביעית בפסוק שמרמז על **דם נדה מהמקור** ועל **מלכות בית דוד** בזמן **הגאולה**: (זכריה יג, א) "ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלים לחטאת ולנדה: והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ".

המצר של תימן השתלשל בתחלת המפרץ שנקרא **באב אל מנדב** שפרושו **שער הדמעות**, וכפי שבארנו המקום מסמל את צער הלדה והדמעות. וכן **בא"ב אל מנדב** נרמז בגימטריקון יחיד בתנ"ך באות שלישית מסוף המלה בכתוב על מעשה דוד ובת שבע בו נפגם היחוד העליון: (תהילים נא, ב) "למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע". וכן **ב"ב אל מנדב** נרמז באות שניה בפסוק בו מזכרות **חצוצרות במלחמה**, ומזכר **יום שמחתכם ומועדיכם**, רמז ברור על **מלחמה ביום שמחת תורה** כשהנחש נכנס בין **החצוצרות** להפיש את רחם האילה: (במדבר יט, ט) "וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם **בחצצרות** ונזפרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם **בחצצרות** על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם". והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שהמלחמה סביב המצר **באב אל מנדב** שפרושו בערבית **שער של דמעות**, מרמזת שממש תפרץ **מלחמת גוג ומגוג** הנוראה.

והוסיף הרה"ג ר' טוביה שרגאי שליט"א שלכן נקראת מצרים בתורה **"עַרְוַת הָאָרֶץ"** היות שנמצאת במקום הַעֲרוּה. וכן שםעתי שיש רמז על החותמים בתימן בתרגום על הכתוב שיעקב מורה לבניו לרדת למצרים: (בראשית מב, ב) **"וַיֹּאמֶר הִנֵּה שִׁמְעָתִי כִּי יֵשׁ שֶׁבֶר בַּמִּצְרַיִם רְדוּ שָׁמָּה"**, ומתרגם אוינקלוס: **חותו לתמן**.

שִׁמְעָתִי בשם הרה"ג ר' ח. ה. שליט"א שחותי"ם איל"ת נרמזים בר"ת בגססח התפלה: **'אתה יהוה לא תכלא רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני'** ובין הר"ת איל"ת לר"ת חותי"ם יש תבנית **'רחמיה'** לרמז על רחמי ה' שמצילנו מכל אויבינו. וכן חותי"ם ר"ת הכתוב על מלך תימן: (בראשית לו, לד) **"וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו חָשִׁים מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי"**. וחושם מארץ התימני קשור עם הקלפות שמלבישות על משיח, כמובא בספר 'קול ברמה' לרבי יעקב צמח (קלא) חשם הוא משוח למלך כנזכר כאן, ונראה לי משוח למלך המשיח, כי משיח הם אותיות חש"ם עם אור הפנימי שהוא בחינת י' הם משיח. והנה כתיב ח"יים ש"אל מ"מך ר"ת חש"ם וס"ת מלך, ורוצה לומר חיים שאל מלך המשיח. וכן מובא ב'ילקוט ראובני' שחושם מארץ התימני קשור עם ענין המהירות מלשון חושא, ויש רמז על בחינת אחישנה ש' מה' מחיש את הגאולה: (וישלה) **"חשם מארץ התימני"**, מלשון חושא שהיא ממהרת לקטרג ולהביא פרענות לעולם, מארץ התימני מפני שהוא מונה עונותיהם של ישראל.

והרה"ג ר' י. מ. ה. שליט"א רצה לומר שצורת השתלשלות הים האדם עם שתי לשונות הים שנכנסות בים סוף מסמלת צורת נחש תנין שפיו פתוח ובא להפיש את רחם האילה שנרמזת בעיר אילת ובנחל רחם הסמוך לאילת, ולכן פרעה התנין הגדול רובץ במים שם כמו שכתוב: (יחזקאל כט, א) **"כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹ"ה הַנְּנִי עֲלֶיךָ פֶּרַעַה מֶלֶךְ מִצְרַיִם הַתִּנִּים הַגְּדוֹל הֹרֵבֵץ בְּתוֹךְ יַאֲרֵיוֹ אֲשֶׁר אָמַר לִי יַאֲרִי וְאֲנִי עֲשִׂיתִנִּי"**. והדברים מתחברים למה שבארנו, כי חנה היא מלשון חניא כידוע ששרש הנחש ביסוד האשה, לכן הוא תאב למקום הזה, ושתי הבחינות נרמזות במקום כפי שבארנו.

כ"ח עיתים בקהלת מתחלקים לששת אלפים שנים שהעולם קיים.

כתוב (קהלת ג, א) **"לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע: עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוע ועת לבנות: עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד: עת להשליך אבנים**

ועת פָּנוּס אֲבָנִים עַת לְחַבּוֹק וְעַת לְרַחֵק מִחֶבֶק: עַת לְבַקֵּשׁ וְעַת לְאַבֵּד עַת לְשָׁמֹר וְעַת לְהַשְׁלִיךְ: עַת לְקַרֹּעַ וְעַת לְתַפּוֹר עַת לְחַשׂוֹת וְעַת לְדַבֵּר: עַת לְאַהֵב וְעַת לְשָׂנֵא עַת מִלְחָמָה וְעַת שְׁלוֹם וְגו' אֵת הַכֹּל עָשָׂה יְפֶה בְּעֵתוֹ גַּם אֵת הָעֹלָם נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא יִמָּצֵא הָאָדָם אֵת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים מֵרֵאשׁ וְעַד סוּף". מוֹבָא בְּשֵׁם הַגֵּר"א (הוּבָא ב'לֵב אֱלִיהוּ' בַּשְּׁלַח) שֶׁבְּסֵפֶר קִהְלֹת מְחַלְקִים הַזְּמָנִים לְכ"ח עֵתִים שְׁמִתִּיּוֹת מִבְּרִיאת הָעוֹלָם עַד סוּף הַשָּׁשֶׁת אֲלָפִים שָׁנָה. וְכֵן מוֹבָא בַּסֵּפֶר 'מַגִּלָּה עֲמוּקוֹת' (וַיֵּצֵא) כ"ח עֵתִים לְלַבְנָה מוֹזְכָּר בַּקִּהְלֹת וְהֵן הֵן כ"ח עֵתִים מִן תַּחֲלַת בְּרִיאת עוֹלָם עַד סוּף יְמֵי הַמַּשִּׁיחַ, כִּבְר כְּתַב מֵהָר"שׁ מִלְכּוֹ בְּאִיגֶרֶת שְׁלוֹ שֶׁשֶּׁלַח לְבִנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קוֹדֵם ה' שֶׁשָּׂרְפוּ ה', "עַת לְלִדֹת" אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁנּוֹלַד וְאַחֵר שֶׁחֲטָא בְיוֹם אֲכָלָךְ מִמֶּנּוּ "עַת לְמוֹת". "עַת לְקַרֹּעַ" שֶׁרְבוּ הַמִּינִים וְחִלְקוּ עַל הַתּוֹרָה גַּם עָשׂוּ הַתּוֹרָה לְכַמָּה תּוֹרוֹת, עַת לְסַפּוֹד" שֶׁבָּא אוֹנְקֵלֶס הַגֵּר וְכַמָּה גֵרִים עָמּוּ וְעָשׂוּ תַרְגוּם לַתּוֹרָה, וְאִזּוּ הִתְקִינוּ קְלִיפַת נּוֹגַהּ שֶׁהִיא סִבִּיב לְקְדוּשָׁה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה "שְׁחֹרָה אֲנִי" שֶׁהַתּוֹרָה לּוֹבֶשֶׁת שֶׁקַּבְּלָה בְּגָלוֹת וְשַׁעֲרֵי תּוֹרָה נְעוּלִים מִבְּחוּץ, הִיא שְׁחֹרָה וּבִפְנִימִים נְאוּהָ, כֹּאֲהֲלֵי קֹדֶר זֶה אוֹנְקֵלֶס שֶׁהִיא מִן הַקִּדְרִים וְעָשָׂה אֶהֱלֵ מִפְּרֶס וּמִסַּךְ לַתּוֹרָה וּמִלְבָּן וּמִצְהִיב הַתּוֹרָה שֶׁהֵם מְלֻבְּבִים כִּירֵיעוֹת שְׁלֹמֹה, וְלִבְסוּף "עַת מִלְחָמָה" גּוֹג וּמִגּוֹג, "וְעַת שְׁלוֹם" וְשִׁבְתִּי בְּשְׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי כִי זֶה הוּא אַחֲרוֹן שֶׁל כ"ח עֵתִים. וְשִׁמְעֵתִי מֵהָרַ"ג ר' יְהוֹנָתָן גָּלִיס שְׁלִיט"א שֶׁבָּאָר עַל פִּי מֵה שֶׁשָּׁמַע מֵהָרַ"ג ר' א. שְׁרָקִי שְׁלִיט"א, אִם נִחְלַק אֵת הַ6000 שָׁנִים שֶׁהָעוֹלָם קָיָם לְכ"ח נְקֻבָּל 214.2 וַיֵּצֵא בְּדִיוֹק, שֶׁבִּי"ז בְּתַמּוּז שְׁנַת תַּשְׁפ"ו אָנוּ נִכְנָסִים לִ214.2 שָׁנִים הָאַחֲרוֹנוֹת שֶׁל הַבְּרִיאָה, שֶׁמִּקְבִּילוֹת לַעֲת הָאַחֲרוֹן בְּקִהְלֹת, "עַת שְׁלוֹם". וְעַד אִזּוּ צְרִיכִים לְהַסְתִּיִּים כֹּל הַמִּלְחָמוֹת כּוֹלֵל מִלְחָמוֹת גּוֹג וּמִגּוֹג שֶׁעֲלִיהוּ נִיבְאוּ הַנְּבִיאִים. וְרָאָה זֶה פֶּלֶא: הָעַת מִלְחָמָה הַתַּחֲלִילָה בְּאַמְצַע שְׁנַת תַּקע"ב, וּבְדִיוֹק בְּשָׁנָה זֹאת בִּי"ד בְּתַמּוּז פֶּרֶצָה מִלְחָמַת נְפּוֹלִיאוֹן, שֶׁגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל רָאוּ בָּהּ אֵת תַּחֲלִית מִלְחָמוֹת גּוֹג וּמִגּוֹג. וְכֵן מוֹבָא בַּסֵּפֶר 'חֵית קְנָה' מִרְבִּי שְׁלֹמֹה מוֹלְכּוֹ: "עַת מִלְחָמָה" כִּד יֵאֲסֹפוּ כָּל הָעַמִּים לְאֶרֶץ הַצִּבִּי כְּדֹכְתִּיב "וְאֲסַפְתִּי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַיִם לְמִלְחָמָה": "וְעַת שְׁלוֹם" כְּשִׁיצֵא ה' וְנִלְחַם בְּגוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים, וְכִתְּתוּ חֲרִבוֹתֵם לְאֵתִים, וַיִּגְלֶה לָנוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד, וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְגוֹיִם, וּמִשְׁלּוֹ מִיָּם עַד יָם, וְיִתְעוֹרֵר עֲלֵינוּ עַת רִצּוֹן, וְיִתְּמוּ הָעַתִּים אֲשֶׁר תַּחַת הַיָּרֵחַ אֲשֶׁר לָהֶם הַשְׁתַּנּוּת, עֵתִים לְטוֹבָה וְעֵתִים לְרָעָה כִּימֵי הַלְּבָנָה, וְזֶהוּ שֶׁאָמַר "וְרַב שְׁלוֹם עַד בְּלִי יָרֵחַ וִירֵד מִיָּם עַד יָם".

צפנים מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א

1618 **עזחורב**, תימן, עזה, תשפה, קל, שפר

כנעני תאלהמשפחתשמעון ואלהשמותבני לויתלתדתםגרשון וקהתומרר
 יארונהפכולדסוהדגהאשרבי ארתמות ובאשה יארו נלאומצריסלשותמ
 וצאהמימהואמרתאלי וכהאמרי הוהשלחעמי ויעבדני כי אמאי נךמשלחא
 דתיך **עבד**הוראתךאתכח ולמען **ספר**שמי בכלהארץעודךמסתולל **עמי**ל
 לכו **עבד**ואתיהוהאלהיכםמיומיהלכיהם יאמרמשהבנער **ינו**ובד **קני**נ
 אללאיח **רץ**כלבלשנו למאישועד **המהלמען**תדעון אשר **פל**היה **הבי**ןמצ
 תועדבקרו **עבר**יהוה **לנבגחאחמצר**ים **וראה**אתהדעםעלהמ **שק**וףועלשתי המז
 ולא **אכלח**מץהי וסאתם **צא** **סנה** **זשהאביה** והי הכי יביארי הוהאלארץה
 מצריםנסעאחריהם **ויראו**מאד **וצעק**ובני ישראל **אליהוה** ויאמרו אלמ
 חאפין נערמומיםנצבו כמ **נד**ל **ים**קפאוהמתבלביםאמראו **יבארד**פא
 עדתבני ישראל ויפנואלהמדבר **והנה**כבודיהוהנראהבענן **וידבר**יהוה
 האליהוהלאמרמהאעשהלעםה **זע**דמעטוסקלני **ויאמר**יהוהאלמשהעבר
 בהדבראשראתהעשהנבלתבל גםאתהגםהעשההאשרעמך **כי כבד**מךהדברל
יקולהשפרה **ולך** **וחזק**מאד **משה**ידברוהאלהיםיענו **ובקו**לו **ירד**יהוהעל
 תהאשהו **ילדי**התהיהלאדני הוהוא **יצא**בגפו ואמריאמר העבדאהבתי א
 שדהו ומיטבכרמו **ישלם**כיתצאאשומצאהקציסו נאכלגדישאוקמהאוהש

תשפה: מ' 1617 קל: 1619 שפר: מ' 1617 קל: מ' 1617 עזחורב: מ' 1618 עזחורב: מ' 1618 תימן: 1618

שם המבצע שהשתלשל בעזה: **ער"ז וחר"ב עז"ה בדרר"ס תשפ"ה תימן"ן ק"ל שפ"ר**, עובר פסוקים של גאולת מצרים.

הכל הכל 250 יוםמשיח, אבי-מ, התשפה

ב ח-כד אמר **פרעה** אנכי **אשלח** אתכם **וז** **בחתם**
 ב ח-כח תלבו גם **בפעם**הזאת **ולאשלח** אתהעם
 ב ט-ה **חרי** עשה **יהוה** **ד** **ברהז** **בארץ** **ויעש**
 ב ט-ט תבכל **ארץ** **מצרים** **ו** **יקח** **ו** את **פיה** **הכב**
 ב ט-יג **משלחא** **תעמי** **ויעבד** **נני** **כי** **בפעם**הזאת
 ב ט-יח **הוסדה** **ו** עדעתה **ועתה** **שלח**העז אתמך
 ב ט-כב עשבה **שד** **הבארץ** **מצרים** **ו** **יטמשה**אתמ
 ב ט-כז **וישלח** **פרעה** **וירעה** **וירא** **למשה** **ו** **לאהרן** **ו**
 ב ט-לא נכתה **כי** **השערה** **אבי** **ב** **הפשתה** **גבעל**
 ב י-א אתל **בעבדי** **ולמען** **שתי** **אתתי** **אלהבך**
 ב י-ה אתי **תרהפל**טה **נשאר**תלכם **מן** **הברד**
 ב י-ח **ויאמר** **אלהם** **לכו** **עבדו** **אתי** **הוהאלה**

יור"ם משי"ח אבי"ב ה'תשפ"ה.

הכל 66 אדר, קץ, משיח, התשפה

ב לח-כא א י ת מ ר ב ן א ה ר
 ב לח-כג ו א ה ל י א ב ב ן א
 ב לח-כד ע ש ו י ל מ ל א כ ה
 ב לח-כד ק ל ה ק ד ש ו כ ס פ
 ב לח-כו ל ת מ ח צ י ת ה ש ק
 ב לח-כו ל פ י ם ו ח מ ש מ א
 ב לח-כז ל מ א ת ה כ כ ר כ כ
 ב לח-כח ו ח ש ק א ת ם ו נ ח
 ב לח-ל ו א ת מ ז ב ח ה נ ח
 ב לח-לא ר ה ח צ ו ר ו א ת כ ל
 ב לט-א ׀ ד י ש ר ׀ ל ש ר ת ב
 ב לט-ב כ ל ת ו א ר ג מ ן ו
 ב לט-ג ו ך ה א ר ג מ ן ו ב
 ב לט-ה ש ב א פ ד ת ו א ש ר
 ב לט-ה ה א ת מ ש ה ו י ע ש
 ב לט-ז ת ם ע ל כ ת פ ת ה א
 ב לט-ח ש ה א פ ד ז ה ב ת כ
 ב לט-ט ח ב ו כ פ ו ל ו י מ
 ב לט-יא ו י ה ל ם ו ה ט ו ר
 ב לט-יג מ ל א ת ם ו ה א ב נ

קץ: 67

משיח: 66

התשפה: מ 67-

אדר: 66-

אדר' ה'תשפ"ה ק"ץ משי"ח בדילוג 66 אותיות כמנין בן דוד.

ברעך עד שקר לאתחמד ב' יתרעך לאתחמד אשתר עך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר ל
 אמר אל בני ישראל אתם ראי תם כי מן השמים דברתי עמכם לאתעשו אתי אלהי כסף ואלה
 יחנם אמבגפו יבאבגפו יצאאמבעל אשהו או יצאהאשתו עמו אמדניו יתן לו אשהו י
 הואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות עשה להאם אחרתי קחלו ושאר הכסות והענות הלאי גר
 למשכבאם יקום והתהלך בחוץ על משענתו וקההמכה רקשבתו יתן ורפא ירפאו כי יכה
 אתע' יעבדו או אתע' יאמתו ושחתה לחפשי ישלחנו ותחתע' ינו ואמשן עבדו אושן אמתו
 יס' יתן לאדניו והשור יסקלו כי יפתח אישבוראו כי יכרה אישבורו לאי כסנו ונפלשמ
 כהומתאי' לו דמיסאם אזרח השמשעל יודמיסלו שלם ישלםאםאי' לו ונמכרבגנבתו או
 אםלאשלח ידו במלאכת רעהו על כל דבר פשע על שור על חמור על שעהלשמהעל כל אבדה או
 מתבעלי ואי' עמו שלם ישלםאםאי' עמו לא ישלםאםשכיר הוא אבאכשכרו וכי יפתח
 נשי כסאלמנותו בני כסיתמיסאםכסףתלוה אתעמי אתהעני עמך לאתהי' הלו כנש' לאת
 ואתו לאתשמשעשו אאלתשתי דן עמרשעלה יתעד חמס' לאתהי' אחרי רבי'ם לרעה' ולאת
 ארץ מצרים ושששן יסתזרע אתארצו אס'פ'ת אתתבו אתהו השבי עתתשמט' והו נט'תהו אכ
 נירי קס' וחגה קציר בכור מעשיך אשר תזר' עבשדה וחגה אס'פ'בצאתהשן הבאס'פ' אתמעש
 אדבר ואיבתי אתאיביך וצרת יאתצור יך כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי' והח
 צרעה לפניך וגרשה אתהח' יאתהכנעני ואתהחתי מלפניך לאגרשנו מפני' ירבשנהאח
 עי'סמזקני ישראל והשתחו יתסמרקו נגשמשה לבדו אליהו והם לאי גש' והעם לאיע
 בחו יקספרה בריתו יקראבאזני העם יאמרו כל אשר דבריהו הנעשהו נשמעו יקחמש
 הו המצוה אשר כתבת לי הורתם יקמשהו יושעמשרתו יעלמשהאלההאלהי'סאלה
 וידבריהוהאלמשהלאמר דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו ל
 סאמת'ס'וחצי ארכו ואמהו חצי רחבו ואמהו חצי קמתו וצפי'ת אתתו זהבטהור ומבי'תומח
 הוחצי רחבהו עשיתשני סכרבי'סזהבמקשהתעשה אתםמשני קצותהכפרתו עשהכרו באח
 אלבני ישראל ועשיתשלחן עצי שטי'סאמת'ס'ארכו ואמה רחבו ואמהו חצי קמתו וצפי'ת
 רתעשה אתם ונתתעלהשלחן לחם פני'סלפני'תמי'דו עשיתמנרתזהבטהור מקשהת'עשה
 קני'סממנהו כפתרתחתשני יהקני'סממנהלששתהקני'סיה'צאי'סמן המנרה כפתרי'הם וקני
 מההיריעה האחתמדהאחת לכלהיריעתחמשהיריעתה'י'ן חברתאשהאל אחתהו חמשי'ר

הכל 5785 גאלה-מ, ישראל-מ, מלחמה-מ, החותי, תבהלתמן

ד-כב גרשו'ן גס'הם לבי'תאב
 ד-זכח תולז בחהשלמי'סבקר
 ד-יז ריעו ובני'הה
 ד-ידה עלפני'הם לפני'כלקה
 ד-טזלא מהאשרתחת'הם ותפת
 ד-כטז שמעקלנו וישלחמלא
 ד-כגיט ברולאי'קימנה'הנהב
 ד-כזו רכן בנו תצלפ'תדדבר
 ד-לאיד מצבאה מלחמה'י'אמר
 ד-לגנג כי לכם נתתי אתהארץ
 ה-אלא במדבר אשר רא'תאשר
 ה-דיח תחתלארץ'פ'תשאעי
 ה-זיא ותם והיעקב תשמעו
 ה-יאח אתם וירשתם אתהארץ
 ה-יד-כד לאתו כלשאתו כי ירח
 ה-יט-ה הוחי'פן ירדף גאלה'ד
 ה-כגיח הקדש מבני'ישראל לא

משה ניתן בתיבה בין קני הסוף, לרמז שמשה בגאולה העתידה בוקע את הים על ידי הקנה שהוא הקולמוס של משיח

מצינו בגמרא (תענית כ.) אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן, מאי דכתיב "נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא", טובה קלה שקלל אחיה השילוני את ישראל יותר מברכה שברכן בלעם הרשע. אחיה השילוני קלל בקנה, אמר להן לישראל "והכה ה' את ישראל פאשר יגוד הקנה במים" מה קנה זה עומד במקום מים וגזעו מחליף ושרשיו מרבין ואפלו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזין אותו ממקומו, אלא הולך ובא עמהן, דממו הרוחות עמד הקנה במקומו, כך ישראל עומדין במים התורה אם הם גולין, גזעיהן מחליפין, ועוסקין בתורה ושרשיו מרבין, ואפלו כל גליות שבארבע רוחות השמים אין מזיזין אותו מלח התורה. אבל בלעם הרשע ברכן בארז שנאמר "כארזים עלי מים". מה ארז זה אינו עומד במקום מים, ואין גזעו מחליף, ואין שרשיו מרבין, ואפלו כל הרוחות שבעולם נושבות בו, אינו הולך ובא עמהן, כיון שנשבה בו רוח דרומית עוקרתו והופכתו על פניו, ולא עוד אלא שזכה קנה לטל הימנו קולמוס לכתב בו ספר תורה נביאים וכתובים. ורואים שאחיה השילוני שהיה רבו של רשב"י קילל את ישראל בקנה שמסמל את הסטרא אחרא, לרמוז להם שאם ישתמשו בקנה לעמוד במקום המים שזה התורה, ולעשות ממנו קולמוס לכתוב בו חידושי תורה ימתיקו את כל הדינים ואף אחד לא יוכל לעקור אותם ולהזיז אותם ממקומם.

מצינו בזהר חדש (תיקונים) ובגאולה האחרונה תורה תהיה לישראל כמו הים, שנאמר בך הרועה הנאמן "ותשם בסוף על שפת היאר". בסוף פ"ו ימים דרגה של גאולה, נאמר בך ותשם בסוף על שפת היאר, שהוא אור התורה. ומצינו בזהר (תיקונים מג.) בגאולה האחרונה הכל בים התורה, מטה שלו שקורע בו הים, זה קלמוס, רואים שלמשיח יהיה מטה, וזה יהיה קלמוס, שבו יכתב דברי תורה, ויבזה יקרע את ים התורה ותבוא הגאולה. וביאר הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שעל זה נאמר על משה "ותשם בסוף על שפת היאר" כפי שאומר הזהר שזה מרמז על

סוף הימים בזמן הגאולה, שאז ישתמש המשיח שהוא משה בקנה מקני הסוף לכתוב חידושי תורה ויבקע את ים סוף. וכפי שמבאר רש"י (שמות ב, ג) "ותשם בסוף" הוא לשון אגם ודומה לו "קנה וסוף קמלו". וכן מצינו שיטת ר' אליעזר בגמרא (סוטה יב.) על הכתוב "ותשם בסוף על שפת היאר". "בסוף", בים סוף ממש. וכן מצינו שם שיטת ר' חנינא בר פפא (יב:) אותו היום עשרים ואחד בניסן היה, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם מי שעתיד לומר שירה על הים ביום זה ילקה ביום זה. ורואים שמשה נתן בתבה בים סוף ממש, באותו היום שבו עתיד היה הקדוש ברוך הוא לקרע את ים סוף, ונצל בדרך נס, לסמל שהצלת ישראל בקריעת ים סוף היא בבחינת הצלת משה בתבה. וכפי שבארנו שמשוה ניתן בתיבה בין קני הסוף, לרמז על ההצלה בקריעת ים סוף שהיא תהיה גם ההצלה בגאולה העתידה בכח המטה שבוקע את הים שהוא יהיה הקנה והקולמוס של משיח בזמן הגאולה שיבקע את הים. וכן קריעת ים סוף אותיות יו"ם עת"ק ספ"ר, כמובא ב'שער הפונות' להאריז"ל (פסח יב) "מה תצעק אלי", אלי דייקא בעתיקא תליא מלתא. ורואים שביום של קריעת ים סוף האירה הארת עתיק, בסוד כתיבת חידושי תורה בספר. וכן הכלי של הדיו נקרא קס"ת בא"ת ב"ש אח"ד, שעל ידי הקולמוס של משיח יתגלה ה' אחד ושמו אחד. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהאותיות וקנ"ה לך חב"ר כתב"ת דב"ר תור"ה מופיעות בסיון אותיות יחיד בתנ"ך בפסוק שמדבר על מלך המשיח ומזכיר "עט סופר": (תהילים מה, ב) "רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: יפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על פן ברכך אלהים לעולם". ואפשר גם לראות רצף אותיות: כתיב"ת שפ"ע דבר"י תור"ה יפיי"ם נמצ"א מ"ן: "רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: יפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על פן ברכך אלהים לעולם".

מצינו בגמרא (שבת נו:) אמר רב יהודה אמר שמואל בשעה שנשא שלמה את בת פרעה, ירד גבריאל ונעץ קנה בים, ועלה בו שרטון, ועליו נבנה כרך גדול של רומי. ומובא ב'ספר הלכות' להאריז"ל (תהילים תלו) "גער חית קנה", כי ידוע שיש שני בחינות, סטרא דמסאבא הנקרא חמץ, וסטרא דקדשה הנקרא מצה, וכשיחתך רגל זו החי"ת, תשאר ה'. וכשיחתך רגל זו הק' של קנ"ה, ישאר הנ"ה, בסוד "ראשון לציון הנה הנם". וזהו גער חי"ת [חי"ת], וק' דקנ"ה, וחתכם ועשה אותם הה"ן, ונעשו מחמץ מצה, ומקנה הנ"ה. וזה סוד נעיצת הקנה בים, רוצה לומר רגל זאת הק' נתארכה, ונעצה בים שהיא ה' תתאה, הנקרא ים, והורידה לחיצונים.

וק' של זאת הקנה שנתארכה מהנה, הוא שהעלה שירטון. רוצה לומר, קו ארץ מרגל הק'. ועליה נבנה כרד גדול של רומי וכו', ובזה השירטון יש אותיות שט"ן ונ"ה, למען שפות הרוה את הצמאה, ונבנתה צור מחרבה של ירושלים. ומבאר לדברינו דכשיש יניקה לחיצונים ההנה מתהפך לקנה דרך הרגל של הק'. והעצה לזה להשתמש בקנה למים של התורה כדלעיל, ואז זוכים לגאולה ולקיום הפסוק "גער חית קנה", וכן שמעתי מהרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שהנה"ה ר"ת הכתוב (שמות כו, לה) "המנרה נכח השלחן", ובמנורה היו קנים שמרמזים על השתמשות בקנה לקנות חכמה שנרמזת במנורה.

וכן מצינו בזהר (פנחס רנא:) ר' שמעון פתח ואמר "גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים". "גער חית" זו חיה שנאחז בה עשו, "קנה" שנינו שביום שלקח שלמה המלך בת פרעה, בא גבריא'ל נעץ קנה בים הגדול ועליו נבנתה העיר של רומי, מהו "קנה" זה הזכר של זו החיה הרעה שיש לו צד קטן בהאחזות הקדשה, וזה הוא קנה שנעץ בים הגדול, ומשום כך היא שולטת על העולם, ועל שלטון זה כתוב "קנה וסוף קמלו", קנה שלטון וראש לכל מלכים, "קנה" שעתיד הקדוש ברוך הוא לשבר אותה כקנה זה. וכן מובא בספר 'פרי חיים' שקנה ונשט הם בסוד חשמל, ונשט שבו אכילה בחשאי, הוא בחינת חש, וקנה שבו קול, הוא בחינת מל.

מדוע דוד יושב לימינו של ה' לעתיד לבוא, ואברהם יושב לשמאלו של ה'.

מובא בלק"ת (קרח נד.) שלעתיד לבא יראו את הטוב שטמון ברע, ומביא מהאריז"ל (לק"ת יחזקאל ע' שכג) שלעתיד לבא תהיה העבודה בבית המקדש על ידי הלויים, שמסמלים את צד הגבורה, דהלהנים הם חסד, ולויים גבורות. וכן לעתיד לבא תהיה ההלכה כשמאי, שמחמירים ומסמלים צד הגבורות. ומבאר שם את הגמרא (שבת פט:) שלעתיד יאמרו ליצחק כי אתה אבינו, דיצחק מסמל את צד הגבורה. וכיון שלעתיד הגבורות והדינים יהיו עקרים מאחר שהגבורות יכנעו לחסדים, ויראו את החסד הגדול שטמון בהם, שהוא נעלה מהחסד שבחסד, ויאמצו אותם, לכן יאמרו ליצחק אתה אבינו, וכן לעתיד ייצר הרע ששייך לצד הגבורה יתפך להיות טוב מאד. וכן ברכותיו של יצחק ליעקב תתקיימה

לעתיד בזמן המשיח, כמובא בזהר (תולדות קמג:), ואז יאמרו ליצחק אבינו. וכן נראה לפרש הכתוב (בראשית ב, ג) **"ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו"**, דלעתיד לבא ביום השביעי ביום שכלו שבת, נזכה לברכה של שם אלהים המסמל את מדת הדין. וכן מצינו בגמרא (פסחים קיט:) **דרש רב עזרא, זימנין אמר ליה משמיה דרבי אמי, וזימנין אמר ליה משמיה דרב אסי, מאי דכתיב, "ויעש אברהם משתה גדול, ביום הגמל את יצחק", מאי "ביום הגמל את יצחק, עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסד עם זרעו של יצחק.** ורואים שהסעודה לעתיד לבא היא בבחינת סעדתו של יצחק. והגמרא ממשיכה שדוד המלך עתיד לברך על הכוס בסעודה זו. ומבאר על פי דברינו ששרש דוד מיצחק, לכן הוא המברך בסעדת יצחק. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א **שענ"ג שבת שהוא בסוד עזן נהר גן, בגימטריא ב' פעמים גבורה.** וכן מובא בספר 'זרע קדש' שהשם **יהי"ה** שישלט לעתיד לבא בא"ת ב"ש **צמצ"ם** המסמל את מדת הגבורה המצמצמת.

מצינו במדרש תהלים (יח) **רבי יודן בשם רבי חמא אמר לעתיד לבוא הקב"ה מושב מלך משיח לימינו, שנאמר "נאם ה' לאדוני שב לימיני", ואברהם לשמאלו ופניו מתכרכמין, ואומר בן בני יושב על הימין ואני על השמאל. והקב"ה מפיסו ואומר בן בן לימיני ואני על ימינך. כביכול ה' על ימינך הוי "וענותך תרבני".** ורואים שלעתיד לבא המשיח ששרשו מיצחק יושב לימין ה', ואברהם לשמאלו, ויש כאן רמז שאז יתגלה שהימין האמיתי נמצא בצד השמאל וכפי שבארנו.

מובא ב'שער הכוונות' להאריז"ל (פסח ו) **ובשם אכדט"ם של הגבורות תכין בחשבון הפשוט בלבד שהוא בגימטריא ע"ד, ולהיותם גבורות גרועות מן החסדים אין אנו מוסיפין בהם הכללות להיותו בגימטריא ע"ה על דרך מה שבארנו בחסדים.** ורואים שהסוד של שם **אכדט"ם** בגימטריא הרגילה הוא סוד הגבורות דדעת, ועם הכולל הוא בסוד **החסדים** דדעת. ולכאורה קשה הרי הכולל מקשר לשם **אלהים** שהוא בגימטריא כולל בסוד הגבורות, ומדוע כאן זה להיפך, וכפי ששמעתי מהרה"ג ר' משה צוריאלי שליט"א **שכולל בגימטריא שם אלהים, כמובא מהרי"א חב"ר זצ"ל** (פתחי שערים מ"ד ומ"ו פ"ז) **שכולל מסמל את שרש המלה.** ומבואר לדברינו שאדרבה בגלל שכולל מקשר לשם אלהים ולשלימות הענין יחד עם שורשו, בו יתגלו החסדים שיוצאים מהגבורות שהם החסדים העליונים, לכן עם הכולל הוא סוד החסדים דדעת.

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרבבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל הגוב"י** על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הלא הוא דכתיב "אחר ישובו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. והרמח"ל (דרך עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חכמת האמת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני וספרים ומאמרי סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1deyxJx5iR3PigoHA52TVYaF6UDoYyiu5>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת